

Kongens gull til Ottar Fjærvoll

Tidligere jorddirektør Ottar Fjærvoll er tildelt H. M. Kongens fortjenstmedalje i gull for **samfunnsnyttig innsats, spesielt innenfor landbruket.**

Overrekkelsen av gullmedalje og diplom ble foretatt av fylkesmann Odd Vattekar under en sammenkomst den 19. november 1984 på Hotell Klubben, Tønsberg.

Fylkesmann Vattekar understreket at Ottar Fjærvoll kan se tilbake på en enestående innsats innen norsk landbruk og samfunnsliv. Han har arbeidet i forskjellige posisjoner før han avsluttet sin tjenestetid som jorddirektør og sjef for Landbruksdepartementets jordbruksavdeling.

Vi vil referere fra den orientering som formannen i foreningen av norske fylkeslandbrukssjefer, K. F. Müller, ga ved overrekkelsen av Kongens fortjenstmedalje i gull med diplom:

«Foreningen av norske fylkeslandbrukssjefer har etter søknad fått innvilget at jorddirektør Ottar Fjærvoll nå skal tildeles Hans Majestetets Fortjenstmedalje i gull for sin samfunnsnyttige innsats, spesielt innenfor landbruket.

Ottar Fjærvoll ble født 9. april 1914 og var sønn av forsøksleder Karl Fjærvoll og hustru Pauline f. Martinussen, ved Statens forsøksgård Holt ved Tromsø.

Etter studenteksamen og eksamen fra landbruksskole ble han uteksaminert ved jordbruksavdelingen ved Norges landbrukshøgskole i 1939. Han ble landbrukslærer i 1940, konsulent i Det Kgl. Selskap for Norges Vel 1943, kontorsjef ved Hordaland fylkesarbeidskontor i 1946. Fra 1948 var han rektor ved Voss Jordbruksskule og fra 1957 rektor ved Vestfold Landbruksskole. Han arbeidet

som rektor inntil han ble utnevnt til statssekretær i Fiskeridepartementet i 1966. Fra 1968 til 1981 var han jorddirektør i Landbruksdepartementet».

Fylkeslandbrukssjef Müller nevnte de instanser som har støttet søknaden og understreket følgende:

«Foreningens medlemmer kjenner Ottar Fjærvoll først og fremst som Jorddirektøren med ansvar for forvaltningen av landets knappe arealer av produktiv jord. Jorddirektør Fjærvoll er en sterk personlighet som nyttet sine evner til å øve påvirkning slik at avgangen av dyrket jord ble betydelig begrenset, og at jorddyrkingen ble et middel til å nå de landbrukspolitiske mål som bl.a. «Ernæringsmeldingen» forutsatte.

Etter at Ottar Fjærvoll sluttet som embetsmann, har han i taie og skrift arbeidet for reduksjon av maskinkostnadene i landbruket. Han har tatt initiativet til – og er formann i – Vestfold Maskin-

Jorddirektør Ottar Fjærvoll sammen med fylkesmann Odd Vattekar ved overrekkelsen i Tønsberg 19. november 1984.

ring. Han er også for tiden formann i et regjeringsoppnevnt utvalg som utreder jordleiespørsmålet.

Alt i alt har Ottar Fjærvoll vært og er en drivende kraft i utviklingen av norsk landbruk.

Foreningen av norske fylkeslandbruksjefer gratulerer med utmerkelsen.»

Det norske jord- og myrselskaps formann, fylkesmann Thorstein Treholt, som under sin tid som statsråd i Landbruksdepartementet hadde et nært samarbeid med jorddirektør Ottar Fjærvoll, understreket den store innsats Fjærvoll gjorde i mange viktige spørsmål for Norsk Landbruk. Fylkesmann Treholt uttalte følgende i sin hilsen:

«Kjære hedersgjest. Mine damer og herrer.

Min hjerteligste gratulasjon til min gamle venn Ottar Fjærvoll for den heder og den ære han er vist i dag.

Vi har hatt den glede å samarbeide gjennom mange år. Vi har vært kolleger. Vi har f.eks. begge vært rektor. Vi har begge vært statssekretær.

Fjærvoll har vært en bulldoser. Han har ikke spart seg selv og han har også hatt evnen til å få sine medarbeidere til å ta sin del av oppgavene. Han har hatt og han har en bred kontaktflate. Han har evnen til å få andre til å si det som bør sies når det er formålstjenlig.

Fylkesmann Leiro har i en uttalelse til

Kongen bl.a. sagt at det var alltid Fjærvoll som tok initiativet til å bygge ut jordbruksskolen på Voss steg for steg. Jeg gir ham ros for arbeidet på jordbruksskolen og alle andre ombud han har hatt.

For 30 år siden ble jeg invitert til avslutningsfesten på Voss jordbruksskule. Jeg var statssekretær den gangen, men hadde ingen tilknytning til Voss jordbruksskule. Styreformann Isak Hjelle ønsket meg velkommen og sa: «Vi venter å få noe igjen for at vi har bedt deg».

Et særlig nært samarbeide med Fjærvoll hadde jeg i min statsrådtid og den tiden vi har vært sammen i styret i Det norske jord- og myrselskap.

Som formann i Jord- og Myrselskapets styre retter jeg en spesiell takk til Fjærvoll. Det er en oppgave som ligger midt i blinken for Fjærvoll. Hans store innsikt og kunnskaper, hans iderikdom og hans initiativ verdsettes høyt i vårt selskap. Han er et meget verdifullt medlem av vårt styre.

Jeg gratulerer Fjærvoll med Kongens fortjenstmedalje i gull. For min egen del takker jeg Fjærvoll for et nært og et meget godt samarbeide gjennom en menneskealder, og på vegne av Det norske jord- og myrselskap takker jeg for meget verdifullt arbeid som medlem av selskapets styre og for et meget godt og behagelig samarbeide.»

Under sammenkomsten var det ellers hilsingstaler fra formannen i Vestfold Bondelag, Jon Olav Knotten, departementsråd Leif E. Hande, fylkeslandbrukssjef Per E. Vale, forvalter Haakon Røhr og Fjærvolls datter Kari Kittelsen.

Ottar Fjærvoll avsluttet med en varm takk for uventet utmerkelse som han satte

stor pris på. Han ga samtidig en kort redegjørelse om sin virksomhet i forskjellige posisjoner innen norsk landbruk og fiskeriadministrasjon som statssekretær.

For de ansatte og ikke minst for administrasjonen i Det norske jord- og myrselskap, har Ottar Fjærvoll vært en særdeles god medarbeider og støtte. Han har sett – og ser – betydningen av at de ideelle selskapene får en romslig plass innen vårt landbruk. At disse organisasjoner og selskapenes ansatte bør ha muligheter til å fungere maksimalt i sitt arbeid har vært et mål for Fjærvoll.

Vi antar at dette var ledemotivet når Ottar Fjærvoll som jorddirektør i Landbruksdepartementet i 1969 tok opp tanken om en sammenslutning av Det norske myrselskap og Selskapet Ny Jord. Hensikten var å få «høvelegare reiskap til å løyse problema i jordbruket» og «ikkje å presse løyvingane ned».

Sammenslutningen til ett selskap som fikk navnet Det norske jord- og myrselskap, viste seg å gi nye og større muligheter til innsats enn det selskapene hver for seg hadde forutsetninger for. Det ble «eit høvelegare reiskap».

Som venn og rådgiver er Ottar Fjærvoll alltid villig til medvirkning. De råd som kommer vidner om at det er erfaringer og klarsyn bak.

Vi slutter oss helt ut til de rosende og anerkjennende ord som her er referert og som ellers falt under sammenkomsten på Hotell Klubben.

Vi gratulerer alle med vel fortjent heder.

Ole Lie